

[Elisabeth Bruun Olesen]

inde i sig selv og siger, at ikke-socialdemokrater er udelukket fra enhver form for udvalgsarbejde, i stedet for på demokratisk vis at vælge folk til de forskellige udvalg lige fra ligestillingsudvalg til arbejdsmiljøudvalg osv. på generalforsamlingerne. Det er ligeledes rigtigt, at beslutningsprocesserne må trækkes længere nedad i hierarkiet. Aktive lærlinge f.eks. skal selv bestemme deres arbejde; det kan ikke være svendekongresser, hvor lærlingene ikke kan blive delegerede, der skal bestemme, hvad lærlingene skal lave. Og sådan kunne jeg blive ved med at komme med eksempler på de udemokratiske tilstande, der i dag hersker i store dele af fagbevægelsen.

Til sidst vil jeg stille statsministeren eller arbejdsministeren nogle få spørgsmål angående den kommende dagpengereform. Det har jo været umuligt at få arbejdsministeren til at løfte sløret; det gjorde statsministeren lidt i dag. Jeg vil gerne konkret spørge statsministeren eller arbejdsministeren, om man lægger op til, at enhver lønmodtager – Akasemedlem eller ej – skal trækkes i løn for forsikringsbidraget, som så skal indbetales til statskassen fra arbejdsgiverne via et fælles opkrævningssystem, sådan at kontakten på den måde forsvinder mellem den arbejdsløse og A-kassen.

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Jensen (V):**

Høje ting! Dagens debat er egentlig at opfatte som en afslutningsdebat på en samling. Derfor siger jeg til det høje ting og til mine kolleger i presselogen: det bliver ikke en afslutningsdebat. Vi har nu erfaret, at der vedrørende den atomfri zone i Norden er nogle problemer, som gør det nødvendigt for såvel den nuværende som den tidligere statsminister at læse nærmere på, hvad det er, der er besluttet i Norge; det bør indgå i den videre debat.

Vi har erfaret, at der ligger efterladenskab fra HT-konflikten med de bifangster, der var knyttet til den. Det er også noget, vi bliver nødt til at tage stilling til senere. Og derfor, hr. formand, gør jeg opmærksom på, at efter forfatningen slutter folketingssamlingen ikke nu, vi er stadig mobile i det høje ting til at kunne mødes og tage stilling til alvorlige spørgsmål. Derfor er dette ikke en afslutningsdebat. Vi vil komme til at opleve, at

tinget kan blive indkaldt med kort varsel og få forelagt situationer, som tinget skal tage stilling til, og det er nok den rigtige måde at slutte på her, at vi erkender dette. Hr. formand, er det ikke i overensstemmelse med forfatningen og forretningsordenen?

**Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):**

Jeg tager det som givet, at tinget altid er rede til at blive indkaldt.

**Stinus (RV):**

Jeg vil gerne vende tilbage til udviklingen i Norge, som hr. Lasse Budtz kaldte det, og jeg tager ordet for at give udtryk for en vis forundring over de fanfarer, der har lydt fra socialdemokratisk side i anledning af sikkerhedsdebatten i det norske storting den 24. maj og forud for den offentliggørelsen den 18. maj af indstillingen fra stortingets udenrigs- og konstitutionskomité om sikkerhed og nedrustning. Jeg giver udtryk for forundring, for der er jo i virkeligheden ingen grund til fanfarer, højst et lille trut.

Om selve stortingsdebatten skrev det norske Arbejderbladet den 25. maj: »Forsigtighed og tilbageholdenhed prægede optakten til stortingets nedrustningsdebat torsdag. Høyres parlamentariske leder, Jo Benkow, berømmede over for arbejderpartilederen, Gro Harlem Brundtland, hovedindlægget som forbilledligt . . .«

Og videre:

»Arbejderpartiets leder fulgte op ved at understrege, at de principper for nedrustning, som der rådede enighed om i 1970'erne, nemlig gensidighed, balance og kontrollerbarhed, nu igen er understreget af udenrigskomiteen.«

Altså, de principper, der rådede enighed om i 1970'erne, sagde det norske arbejderpartis leder, Gro Harlem Brundtland, er der nu igen enighed om, som det fremgår af indstillingen fra udenrigskomiteen. Så enkelt er det. Hvis der er tale om en udvikling i Norge, som hr. Lasse Budtz kaldte det, er der tale om ét skridt frem – set med radikale øjne – for Høyre og to tilbage for Arbejderpartiet.

De socialdemokratiske fanfarer, som først og højest og klarest lød fra hr. Anker Jørgensens side med lidt mindre fanfare fra hr. Svend Auken og hr. Lasse Budtz i dag, gjaldt jo specielt udsigterne for det videre arbejde